

**თბილისის სააპელაციო სასამართლო
გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით**

28 მარტი, 2018 წელი
თბილისი

ქალაქ

**თბილისის სააპელაციო სასამართლო
სამოქალაქო საქმეთა პალატა
შემადგენლობა**

მოსამართლე - გელა ქირია

სხდომის მდივანი - ნანა კაბულაშვილი

აპელანტი (მოპასუხე) - ქ-----

მოწინააღმდეგე მხარე (მოსარჩელეები):

1. ნ----- ვ-----ი
2. ხ----- უ-----ი;
3. გ--- ა-----ი;

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს
სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 19 ივლისის გადაწყვეტილება

დავის საგანი - ქონების ყადაღისაგან გათავისუფლება

აპელანტის მოთხოვნა - გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება და
სააპელაციო სასამართლოს მიერ ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის
დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 19 ივლისის გადაწყვეტილებით ხ----- უ-----ის, ნ----- ვ-----ისა და გ--- ა-----ის სარჩელი დაკმაყოფილდა. გათავისუფლდა ყადაღისაგან:

ა) თბილისის სააღსრულებო ბიუროს აღმასრულებლის მიერ 2016 წლის 07 ოქტომბერს, ქ. თბილისში, ღ----- №---ში აღწერილი და დაყადაღებული (აქტი №-----) შემდეგი დასახელების ნივთები: 1) ტელევიზორი "ს-----ს" ფირმის; 2) მაცივარი "ვ-----" ფირმის; 3) სარეცხი მანქანა "ვ-----" ფირმის; 4) კომოდი 5) საწერი მაგიდა;

ბ) თბილისის სააღსრულებო ბიუროს აღმასრულებლის მიერ 2016 წლის 31 ოქტომბერს ქ. თბილისში, ღ----- №---ში აღწერილი და დაყადაღებული (აქტი №-----) შემდეგი დასახელების ნივთები: 1) სარეცხი მანქანა "ვ-----" ფირმის; 2) გაზქურა "ბ-----" ფირმის; 3) ტელევიზორი "ს-----ს" ფირმის; 4) მაცივარი "ვ-----" ფირმის; 5) კომპიუტერის კომპლექტი - მონიტორი "A---"-ის ფირმის, კლავიატურა "S----", პროცესორი, მაუსი; 6) ტელევიზორი "ვ-----" ფირმის.

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

უდავოდ მიჩნეული ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2017 წლის 22 თებერვლის NA----- ინფორმაციით დადგენილია, რომ თბილისის სააღსრულებო ბიუროს წარმოებაშია თბილისის საქალაქო სასამართლოს მიერ გაცემული N----- სააღსრულებო ფურცელი, რომლის თანახმადაც, მოპასუხე დ----- ვ-----ს დაეკისრა გ----- ზ-----სათვის თანხის გადახდა. სააღსრულებო ფურცლის აღსრულების უზრუნველყოფის მიზნით, 2016 წლის 7 ოქტომბერს ყადაღა დაედო ქ. თბილისში, ღ----- N4--ში არსებულ ნივთებს. 2016 წლის 7 ოქტომბრის N----- ნივთის აღწერისა და დაყადაღების შესახებ აქტის მიხედვით, თბილისის სააღსრულებო ბიუროს მიერ აღიწერა და დაყადაღდა შემდეგი დასახელების ნივთები: 1) ტელევიზორი "ს-----ს" ფირმის; 2) მაცივარი "ვ-----" ფირმის; 3) სარეცხი მანქანა "ვ-----" ფირმის; 4) კომოდი 5) საწერი მაგიდა (იხ.ს.ფ. 14-15, ს.ფ. 23);

2.2. თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2017 წლის 21 თებერვლის NA----- ინფორმაციით დადგენილია, რომ თბილისის სააღსრულებო ბიუროს წარმოებაშია ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ზედამხედველობის საქალაქო სამსახურის მიერ გაცემული N4--/ს.ფ.-261-16 სააღსრულებო ფურცელი, რომლის თანახმად მოპასუხე დ----- ვ-----ს დაეკისრა სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ თანხის გადახდა. სააღსრულებო ფურცლის აღსრულების უზრუნველყოფის მიზნით, 2016 წლის 31 ოქტომბერს ყადაღა დაედო ქ. თბილისში, ღ----- N4--ში არსებულ მოძრავ ნივთებს. 2016 წლის 31 ოქტომბრის N----- ნივთის აღწერისა და დაყადაღების შესახებ აქტის მიხედვით, თბილისის სააღსრულებო ბიუროს

მიერ აღიწერა და დაყადაღდა შემდეგი დასახელების ნივთები: 1) სარეცხი მანქანა "ვ-----" ფირმის; 2) გაზქურა "ბ-----" ფირმის; 3) ტელევიზორი "ს-----ს" ფირმის; 4) მაცივარი "ვ-----" ფირმის; 5) კომპიუტერის კომპლექტი - მონიტორი "A---"-ის ფირმის, კლავიატურა "S----", პროცესორი, მაუსი; 6) ტელევიზორი "ვ-----" ფირმის (იხ.ს.ფ. 16-17, ს.ფ. 24);

2.3. საჯარო რეესტრის ამონაწერით დადგენილია, რომ ქ. თბილისში, ღრმალელის 1- ლი შესახვევში, N4--ში მდებარე უძრავი ქონებიდან საკადასტრო კოდით N0-----, გ----- ზ-----ს საკუთრებად რეგისტრირებულია შენობა - ნაგებობა N--- (ლ-----) ნახევარსარდაფი; ხ----- უ-----ის საკუთრებად რეგისტრირებულია შენობა-ნაგებობა N-, ნ----- ვ-----ის საკუთრებად რეგისტრირებულია შენობა-ნაგებობა N- და ნაგებობა N- (ლ-----)-ს პირველი სართული (ს.ფ. 28);

დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები:

2.4. მოწმე მ----- კ-----ის ჩვენების მიხედვით, ის მოსარჩელების მეზობელია. მან გადმოცემით იცის, რომ კომოდი და საწერი მაგიდა ბავშვისათვის ნ----- ვ-----მა შეიძინა მეზობელი ოჯახისაგან, რაც შეეხება ტელევიზორსა და სარეცხი მანქანა „ვ-----“, ხ----- უ-----ის მოტანილია. მისი ინფორმაციით ნ----- ვ-----ი ცხოვრობს ცალკე ოთახში და აქვს პირველადი მოხმარების ნივთები (სხდომის ოქმი 19.07.2017წ.);

2.5. მოწმე ლ-----ის ჩვენების მიხედვით, ის მოსარჩელების მეზობელია. მისთვის ცნობილია, რომ ტელევიზორი და სარეცხი მანქანა ხ----- უ-----მა მიიტანა დასთან-ნ----- ვ-----თან. ნ----- ვ-----მა მეზობელი კორპუსში მცხოვრები ოჯახისაგან შეიძინა კომოდი და საწერი მაგიდა, ასევე მისი შეძენილია მაცივარი და ვ----- ფირმის ტელევიზორიც. აღნიშნული ნივთების შეძენის შემდეგ, ის მივიდა მოსარჩელებთან და მიულოცა შენაძენი. მისი ინფორმაციით, გაზქურა და კომპიუტერი ოჯახში ჰქონდათ, თუმცა ვისი შეძენილია არ იცის. მოწმის ჩვენების მიხედვით, დ----- ვ----- ი ვერ შეიძენდა ამ ნივთებს, რადგან მას არ ჰქონდა ნივთების შეძენის საშუალება (სხდომის ოქმი 19.07.2017წ.);

2.6. შპს „მ-----“ 2017 წლის 9 თებერვლის N--- წერილის მიხედვით, 2007 წლის 7 სექტემბერს, ნ----- ვ-----მა, თბილისში, წ----- მდებარე ვ----- მაღაზიაში შეიძინა „ვ-----“-ს ფირმის მაცივარი (ს.ფ. 33);

2.7. სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ხ----- უ-----მა სს „ს-----“ მიღებული სესხით შეიძინა „ს-----“-ს ფირმის ტელევიზორი (ს.ფ. 124-132);

2.8. სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ გ--- ა-----მა სს „ს-----“

-----“ მიღებული სესხით შეიძინა „ბ----“-ს ფირმის გაზქურა (ს.ფ. 112-123).

დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

2.9. სასამართლომ მიუთითა „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის 1-ელ და მე-2 პუნქტებზე, რომლის მიხედვით, თუ მესამე პირი ამტკიცებს, რომ მას აღსრულების საგანზე გააჩნია უფლება, მაშინ იმ სასამართლოში, რომლის სამოქმედო ტერიტორიაზედაც ხდება აღსრულება, მესამე პირს შეუძლია აღძრას სარჩელი. ასეთ სარჩელს სასამართლო განიხილავს სასარჩელო წარმოების წესით (სარჩელი ქონების ყადაღისაგან გათავისუფლების შესახებ). სარჩელი ქონების ყადაღისაგან გათავისუფლების შესახებ წარედგინება მოვალესა და კრედიტორს.

2.10. სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის 1-ელ ნაწილზე, რომლის მიხედვით, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძველად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები.

2.11. სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის 1-ელ ნაწილზე, რომლის მიხედვით, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნაგანმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით.

სასამართლომ აღნიშნა, რომ საჯარო რეესტრის ამონაწერით დადგენილი იყო, რომ ქ. თბილისში, ღ-----ახვევში, N4--ში მდებარე უძრავი ქონებიდან საკადასტრო კოდით N0-----, გ-----ზ-----ს საკუთრებად რეგისტრირებული იყო შენობა-ნაგებობა N---- (ღ-----) ნახევარსარდაფი; ხ----- -- უ-----ის საკუთრებად რეგისტრირებული იყო შენობა-ნაგებობა N-, ნ----- ვ-----ის საკუთრებად რეგისტრირებული იყო შენობა-ნაგებობა N- და ნაგებობა N- (ღ-----ს პირველი სართული).

დადგენილია, რომ აღმასრულებლის მიერ აღწერილი და დაყადაღებული იქნა მოსარჩელეთა მფლობელობაში არსებული ნივთები მათ საკუთრებაში არსებულ საცხოვრებელ ბინაში.

2.12. სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 158-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლის მიხედვით ივარაუდება, რომ ნივთის მფლობელი არის ნივთის მესაკუთრე.

2.13. სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 151-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლის თანახმად, საკუთვნებელი არის მოძრავი ნივთი, რომელიც, თუმცა არ არის მთავარი ნივთის შემადგენელი ნაწილი, მაგრამ განკუთვნილია მთავარი ნივთის სამსახურისთვის, დაკავშირებულია მასთან საერთო სამეურნეო დანიშნულებით, რის გამოც იგი სივრცობრივ კავშირშია მთავარ ნივთთან და, დამკვიდრებული შეხედულების მიხედვით, ითვლება საკუთვნებლად. საკუთვნებლის თვისებას შეადგენს ის, რომ იგი მთავარ ნივთთან დაკავშირებულია საერთო სამეურნეო დანიშნულებით, რაც გამოიხატება იმაში, რომ საკუთვნებელი განკუთვნილია მთავარი ნივთის სამსახურისათვის. საკუთვნებელი სივრცობრივად უკავშირდება მთავარ ნივთს, საწინააღმდეგოს დამტკიცებამდე, მთავარი ნივთის მესაკუთრე იმავდროულად საკუთვნებლის მესაკუთრედ მიიჩნევა.

სასამართლოს განმარტებით, საცხოვრებელ ბინაში არსებული ავეჯი თუ სამზარეულოს ტექნიკა განკუთვნილი იყო ბინის სამსახურისათვის და დაკავშირებული იყო მასთან საერთო სამეურნეო დანიშნულებით. აღმასრულებლების მიერ ყადაღადადებული ნივთები, წარმოადგენდა მოსარჩეულების: ხ----- უ-----ისა და ნ----- ვ-----ის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების საკუთვნებელს (გ--- ა-----ის საკუთრებაში არსებული მოძრავი ნივთების გარდა). სადავო საკითხის ამგვარი განმარტება სრულად შეესაბამება საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ დამკვიდრებულ ერთგვაროვან სასამართლო პრაქტიკას (იხ: საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის განჩინებები: Nას-305-293-2012; Nას-1522-1529-2011; Nას-1777- 1755-2011; საქმე Nას-586-561-2016, 29.07.2016). „ბ----“-ს ფირმის გაზქურისა და კომპიუტერის გ--- ა-----ის საკუთრებაში ყოფნის ფაქტი დადასტურებული იყო საქმეში არსებული მტკიცებულებებით (საკრედიტო ხელშეკრულებით), ამასთან გასათვალისწინებელი იყო ის გარემოება, რომ გ--- ა-----ი იყო ნ----- ვ-----ის მეუღლე და ცხოვრობდნენ ერთ მისამართზე. ამასთან, მოწმე ლ-----ის ჩვენების მიხედვით, დ----- ვ-----ი ვერ შეიძენდა ამ ნივთებს, რადგან მას არ ჰქონდა ნივთების შეძენის საშუალება.

ხ----- უ-----ისა და ნ----- ვ-----ის, როგორც უძრავი ნივთის მესაკუთრეების და დაყადაღებული მოძრავი ნივთების მფლობელების მესაკუთრედ ყოფნის პრეზუმფციის საწინააღმდეგო მტკიცებულება საქმეში არ მოიპოვებოდა. ასევე გ--- ა-----ის საკუთრებაში „ბ----“-ს ფირმის გაზურისა და კომპიუტერის არსებობის გაქარწყლება სათანადო მტკიცებულებებით მოპასუხეებმა ვერ შეძლეს.

ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ თბილისის სააღსრულებო ბიუროს აღმასრულებლების მიერ 2016 წლის 7 ოქტომბერსა და 31 ოქტომბერს, ქ. თბილისში, ღ-----ში, N4--ში მდებარე ბინაში აღწერილი და დაყადაღებული (აქტი №----- და N-----) იქნა მოსარჩელების-ხ----- უ-----ის, ნ----- ვ-----ისა და გ--- ა-----ის კუთვნილი ნივთები, რის გამოც აღნიშნული ნივთები უნდა გათავისუფლებულიყო ყადაღისგან.

რაც შეეხება მოსარჩელეთა შუამდგომლობას გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად გადაცემის შესახებ, სასამართლომ მიიჩნია, რომ არ უნდა დაკმაყოფილებულიყო შემდეგ გარემოებათა გამო:

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 268-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლიც განსაზღვრავს კონკრეტული დავების ჩამონათვალს, როდესაც კანონიერ ძალაში შესვლამდე დასაშვებია გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად გადაცემა, ხოლო "ზ" ქვეპუნქტით გაფართოებულია ამ გარემოებათა წრე და სასამართლოს ენიჭება უფლებამოსილება, მხარის თხოვნის საფუძველზე დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად მიაქციოს ნებისმიერი სხვა გადაწყვეტილება განსაკუთრებული გარემოებების არსებობისას.

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლზე, რომლის მიხედვით, გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსრულების საკითხი შეიძლება განხილულ იქნეს იმავე სხდომაზე, რომელზედაც გამოტანილი იქნება გადაწყვეტილება.

სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში, არ არსებობდა სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 268-ე მუხლით გათვალისწინებული საფუძვლები აღნიშნულ დავაზე მიღებული გადაწყვეტილების დაუყოვნებლივ აღსასრულებლად გადაცემისათვის, რის გამოც შუამდგომლობა არ უნდა დაკმაყოფილებულიყო.

4. სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები

ფაქტობრივი საფუძვლები

3.1. აპელანტის მითითებით, სასამართლომ არასწორად მიიჩნია დადგენილად, რომ კომოდი და საწერი მაგიდა ნ----- ვ-----ისთვის შეძენილ იქნა მეზობელი ოჯახისგან.

აპელანტის განმარტებით, სასამართლომ მითითებული ფაქტობრივი გარემოების დადგენისას დაეყრდნო მხოლოდ მ----- ვ-----ის ჩვენებას, რაც

წარმოადგენს არასაკმარის მტკიცებულებას, სადავო გარემოების დადგენილად მიჩნევისათვის.

3.2. აპელანტის მითითებით, სასამართლომ არასწორად მიიჩნია დადგენილად, რომ ტელევიზორი და სარეცხი მანქანა ხ----- უ-----მა მიიტანა დასთან - ნ----- ვ-----თან.

აპელანტის განმარტებით, სასამართლომ მითითებული ფაქტობრივი გარემოების დადგენისას დაეყრდნო მხოლოდ ლ-----ის ჩვენებას, რაც წარმოადგენს არასაკმარის მტკიცებულებას, სადავო გარემოების დადგენილად მიჩნევისათვის.

სამართლებრივი საფუძვლები

3.3. აპელანტმა მიუთითა საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 158-ე მუხლის 1-ელ ნაწილზე, და განმარტა, რომ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებას წარმოადგენდა ის, რომ დ----- ვ-----ი იმ მისამართზე ცხოვრობდა, რომელი მისამართზეც მოხდა ნივთების დაყადაღება. შესაბამისად სასამართლოს უნდა დაედგინა, რომ სწორედ აღნიშნული პირი წარმოადგენდა ნივთის მესაკუთრეს.

3.4. სასამართლომ ასევე არასწორად მიუთითა, რომ ხ----- უ-----ისა და ნ----- ვ-----ის, როგორც უძრავი ნივთის მესაკუთრეების და დაყადაღებული მოძრავი ნივთების მფლობელების მესაკუთრედ ყოფნის პრეზუმფციის საწინააღმდეგო მტკიცებულება საქმეში არ მოიპოვება, შესაბამისად მიჩნეულ იქნა, რომ "ბ-----" ფირმის გაზქურისა და კომპიუტერის მესაკუთრე იყო გ--- ა-----ი.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 386-ე მუხლის შესაბამისად, თუ სააპელაციო საჩივარი დასაშვებია და საქმე პირველი ინსტანციის სასამართლოს არ უბრუნდება, სააპელაციო სასამართლო თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე. იგი თავისი განჩინებით უარს ამბობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე ან გასაჩივრებული გადაწყვეტილების შეცვლით

იღებს ახალ გადაწყვეტილებას.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის საფუძველზე სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომლითაც საქმე ხელმეორედ არ წყდება არსებითად, მიიღება განჩინების ფორმით. განჩინება სამოტივაციო ნაწილის ნაცვლად უნდა შეიცავდეს მოკლე დასაბუთებას გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების ან უცვლელად დატოვების შესახებ.

ფაქტობრივი და სამართლებრივი დასაბუთება

სააპელაციო პალატა ეთანხმება და იზიარებს გასაჩივრებული გადაწყვეტილებით დადგენილად მიჩნეულ ფაქტობრივ გარემოებებს, მიუთითებს მათზე და დამატებით აღნიშნავს შემდეგს:

4.1. თბილისის სააღსრულებო ბიუროს წარმოებაშია თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის მიერ გაცემული N----- სააღსრულებო ფურცელი, რომლის თანახმადაც, მოპასუხე დ----- ვ-----ს გ----- ზ-----ს სასარგებლოდ დაეკისრა 920.00 ლარის გადახდა (იხ. ტომი 1; ს.ფ. 14-15; თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2017 წლის 22 თებერვლის NA----- ინფორმაცია; ს.ფ. 26; N----- სააღსრულებო ფურცელი);

4.2. სააღსრულებო ფურცლის აღსრულების უზრუნველყოფის მიზნით, 2016 წლის 7 ოქტომბერს ყადაღა დაედო ქ. თბილისში, დ----- N4--ში არსებულ და 2016 წლის 7 ოქტომბრის N----- ნივთის აღწერისა და დაყადაღების შესახებ აქტში მითითებულ შემდეგ მოძრავ ნივთებს:

- 1) ტელევიზორი "ს-----ს" ფირმის;
- 2) მაცივარი "ვ-----" ფირმის;
- 3) სარეცხი მანქანა "ვ-----" ფირმის;
- 4) კომოდი;
- 5) საწერი მაგიდა (იხ.ს.ფ. 14-15);

4.3. თბილისის სააღსრულებო ბიუროს წარმოებაშია ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის ზედამხედველობის საქალაქო სამსახურის მიერ გაცემული N4--/ს.ფ.-261-16 სააღსრულებო ფურცელი, რომლის თანახმად მოპასუხე დ----- ვ-----ს დაეკისრა სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ თანხის გადახდა (ტომი 1; ს.ფ. 24; თბილისის სააღსრულებო ბიუროს 2017 წლის 21 თებერვლის NA----- ინფორმაცია);

4.4. სააღსრულებო ფურცლის აღსრულების უზრუნველყოფის მიზნით, 2016 წლის 31 ოქტომბერს ყადაღა დაედო ქ. თბილისში, დ----- N4--ში არსებულ და 2016 წლის 31 ოქტომბრის N----- ნივთის აღწერისა და დაყადაღების შესახებ აქტში მითითებულ შემდეგ მოძრავ ნივთებს:

- 1) სარეცხი მანქანა "ვ-----" ფირმის;

- 2) გაზქურა "ბ-----" ფირმის;
- 3) ტელევიზორი "ს-----ს" ფირმის;
- 4) მაცივარი "ვ-----" ფირმის;
- 5) კომპიუტერის კომპლექტი - მონიტორი "A---"-ის ფირმის, კლავიატურა "S----", პროცესორი, მაუსი;
- 6) ტელევიზორი "ვ-----" ფირმის (იხ.ს.ფ. 16-17);

4.5. ქ. თბილისში, ღ-----, N4--ში მდებარე უძრავი ქონებიდან საკადასტრო კოდით N0-----, გ----- ზ-----ს საკუთრებად რეგისტრირებულია შენობა-ნაგებობა N--- (ღ-----) ნახევარსარდაფი; ხ----- უ-----ის საკუთრებად - შენობა-ნაგებობა N-, ნ----- ვ-----ის საკუთრებად - შენობა-ნაგებობა N- და ნაგებობა N- (ღ-----)-ს პირველი სართული (იხ. ტომი 1; ს.ფ. 28; ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან);

4.6. დ----- ვ-----ი ცხოვრობს და რეგისტრირებულია ქ. თბილისში, ღრმაღელის 1 ელი შესახვევში, N4--ში მდებარე უძრავ ქონებაში;

4.7. დ----- ვ-----ი არის მოსარჩელების: ხ----- უ-----ის და ნ----- ვ-----ის დედა და მოსარჩელე გ--- ა-----ის სიდედრი;

4.8. გ--- ა-----ი არის ნ----- ვ-----ის მეუღლე და ცხოვრობენ ერთ მისამართზე;

4.9. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

ამავე კოდექსის 105-ე მუხლის მიხედვით, სასამართლოსათვის არავითარ მტკიცებულებას არა აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა. სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ. მოსაზრებები, რომლებიც საფუძვლად უდევს სასამართლოს შინაგან რწმენას, უნდა აისახოს გადაწყვეტილებაში.

პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლი შეიცავს ზოგად დებულებას მხარეთა შორის მტკიცების ტვირთის

განაწილების თაობაზე. ყადაღისაგან ქონების გათავისუფლების შესახებ სარჩელებზე მტკიცების ტვირთის განაწილების წესი განსაზღვრულია „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლის პირველი პუნქტით, რომლის მიხედვით, თუ მესამე პირი ამტკიცებს, რომ მას აღსრულების საგანზე გააჩნია უფლება, მაშინ იმ სასამართლოში, რომლის სამოქმედო ტერიტორიაზედაც ხდება აღსრულება, მესამე პირს შეუძლია აღძრას სარჩელი. ასეთ სარჩელს სასამართლო განიხილავს სასარჩელო წარმოების წესით (სარჩელი ყადაღისაგან ქონების გათავისუფლების შესახებ).

ამდენად, მითითებული ნორმის თანახმად, ყადაღისაგან ქონების გათავისუფლების შესახებ სარჩელზე მტკიცების ტვირთი ეკისრება მოსარჩელეს. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, წერილობითი მტკიცებულებები წარმოადგენს მტკიცებულების ერთ-ერთ სახეს. ამავე კოდექსის 134-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, წერილობით მტკიცებულებებს წარმოადგენს აქტები, საბუთები, საქმიანი და პირადი ხასიათის წერილები, რომლებიც შეიცავს ცნობებს საქმისათვის მნიშვნელოვან გარემოებათა შესახებ. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის XVIII თავი ეხება მოწმეთა ჩვენებას, როგორც მტკიცებულებათა ერთ-ერთ სახეს.

მოცემულ შემთხვევაში, სადავო არ არის, რომ მოვალე დ----- ვ----- ი არის მოსარჩელების: ხ----- უ-----ის და ნ----- ვ-----ის დედა და მოსარჩელე გ--- ა-----ის სიდედრი. ხოლო, გ--- ა----- ი არის ნ----- ვ-----ის მეუღლე. დადგენილია ასევე რომ მოდავე მხარეები ცხოვრობენ ერთ მისამართზე, მდებარე, ქ. თბილისში, ღ-----, N4- (საკადასტრო კოდით N0-----), რომელიც თანასაკუთრების უფლებით რეგისტრირებულია გ----- ზ-----ს და მოსარჩელების: ხ----- უ-----ის და ნ----- ვ-----ის საკუთრების უფლებით. სადავო არ არსი ასევე ის გარემოება, რომ გ--- ა-----ი და ნ----- ვ-----ი არიან მეუღლეები და ცხოვრობენ მითითებულ მისამართზე მდებარე ბინაში, რომელიც წარმოადგენს იმ უძრავ ქონებას, სადაც მოხდა მოძრავი ნივთების დაყადაღება.

საქალაქო სასამართლოში დაკითხული მოწმეთა (მ----- კ-----, ლ----- ე - მოსარჩელების მეზობლები) ჩვენებებით დასტურდება, რომ კომოდი და საწერი მაგიდა ბავშვისათვის ნ----- ვ-----მა შეიძინა მეზობელი ოჯახისაგან, რაც შეეხება ტელევიზორსა და სარეცხი მანქანა „ვ-----“, იცის მოტანილი იყო ხ----- უ-----ის მიერ. მისი ინფორმაციით ნ----- ვ-----ი ცხოვრობს ცალკე ოთახში და აქვს პირველადი მოხმარების ნივთები (იხ. მოწმე მ----- კ-----ის ჩვენება, სხდომის ოქმი 19.07.2017წ.); ტელევიზორი და სარეცხი მანქანა ხ----- უ-----მა მიიტანა დასთან-ნ----- ვ-----თან. ნ----- ვ-----მა მეზობელი კორპუსში მცხოვრები ოჯახისაგან შეიძინა კომოდი

და საწერი მაგიდა, ასევე მისი შეძენილია მაცივარი და ვ----- ფირმის ტელევიზორიც. აღნიშნული ნივთების შეძენის შემდეგ, ის მივიდა მოსარჩელებთან და მიულოცა შენაძენი. მისი ინფორმაციით, გაზქურა და კომპიუტერი ოჯახში ჰქონდათ, თუმცა ვისი შეძენილია არ იცის. მოწმის ჩვენების მიხედვით, დ----- ვ-----ი ვერ შეიძენდა ამ ნივთებს, რადგან მას არ ჰქონდა ნივთების შეძენის საშუალება (მოწმე ლ-----ის ჩვენება; სხდომის ოქმი 19.07.2017წ.).

საქმეში წარმოდგენილი წერილობითი მტკიცებულებით ასევე დასტურდება, რომ 1. „ვ-----“ ფირმის მაცივარი შეძენილია ნ----- ვ-----ის მიერ 2007 წლის 7 სექტემბერს ქ. თბილისში, წ----- მდებარე ვ----- მაღაზიაში (ტომი 1; ს.ფ. 33; შპს „მ-----“ 2017 წლის 9 თებერვლის N--- წერილი); 2. „ს-----“-ს ფირმის ტელევიზორი შეძენილია ხ----- უ-----ის მიერ სს „ს-----“ მიღებული სესხით (ტომი 1; ს.ფ. 124-132); 3. „ბ-----“ ს ფირმის გაზქურა შეძენილია გ--- ა-----ის მიერ სს „ს-----“ მიღებული სესხით (ტომი 1; ს.ფ. 112-123). პალატა ყურადღებას გაამახვილებს ასევე იმ გარემოებაზე, რომ სადავო მოძრავი ნივთები განთავსებულია იმ უძრავ ქონებაში, რომლის არც მესაკუთრეს და არც ფაქტობრივ მფლობელს არ წარმოადგენს მოვალე. მარტო ის ფაქტი, რომ ნივთები დაყადაღებულია მოვალის ფაქტობრივი საცხოვრებელი მისამართის მიხედვით, არ შეიძლება საფუძვლად დაედოს იმ გარემოებას, რომ ისინი მიჩნეულ იქნეს მოვალის საკუთრებად, ვინაიდან, როგორც აღინიშნა დადგენილია, რომ მითითებული ნივთები განთავსებული იყო მოსარჩელების საკუთრებაში რიცხულ საცხოვრებელ სახლში და წარმოადგენს მის საკუთვნებელს. ამასთან, მოწმის ჩვენების თანახმად, დ----- ვ-----ი ვერ შეიძენდა ამ ნივთებს, რადგან მას არ ჰქონდა ნივთების შეძენის საშუალება.

ამ გარემოებათა გათვალისწინებით, პალატა მიდის დასკვნამდე, რომ მოსარჩელებმა შეძლეს თავისი წილი მტკიცების ტვირთის რეალიზება და სასამართლოსათვის იმ მტკიცებულებების წარდგენა, რომლებითაც უტყუარად დასტურდება სადავო ნივთებზე მათი საკუთრების უფლება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 158-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ივარაუდება, რომ ნივთის მფლობელი არის მისი მესაკუთრე. მესაკუთრედ ყოფნის პრეზუმფცია გამოიყენება მხოლოდ მოძრავი ნივთების მიმართ, ვინაიდან კანონი მათზე საკუთრების უფლების წარმოშობისათვის არ ადგენს სპეციალურ რეჟიმს, როგორიცაა წერილობითი გარიგება და მისი რეგისტრაცია საჯარო რეესტრში (საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 158-ე მუხლის მეორე ნაწილი). მოძრავი ნივთების ცნებას სამოქალაქო კანონმდებლობა არ იძლევა, რის გამოც მოქმედებს პრეზუმფცია, რომ ყველა ნივთი მოძრავია, რომელიც არაა უძრავი. ამავე კოდექსის 186-ე მუხლის პირველი ნაწილისა და მეორე ნაწილის პირველი წინადადების თანახმად,

მოდრავ ნივთზე საკუთრების გადასაცემად აუცილებელია, რომ მესაკუთრემ ნამდვილი უფლების საფუძველზე გადასცეს შემძენს ნივთი.

ამ გარემოებათა გათვალისწინებით, პალატას მიაჩნია, რომ საქალაქო სასამართლომ სწორად დაადგინა ფაქტობრივი გარემოება დაყადაღებული მოძრავი ნივთების მოსარჩელებებისადმი კუთვნილების შესახებ და „სააღსრულებო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლზე მითითებით, ყადაღისაგან გათავისუფლების შესახებ სარჩელი მართებულად მიიჩნია საფუძვლიანად.

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

პალატას მიაჩნია, რომ სააპელაციო საჩივრებში მითითებული გარემოებები არ ქმნიან სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე, 394-ე მუხლებით გათვალისწინებულ შემადგენლობას და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების პროცესუალურ-სამართლებრივ საფუძვლებს, შესაბამისად, პალატა ეთანხმება გასაჩივრებულ გადაწყვეტილებას და ასკვნის, რომ იგი უცვლელად უნდა იქნეს დატოვებული.

6. საპროცესო ხარჯები

„სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ“ საქართველოს კანონის 5.1. მუხლის „უ“ ქვეპუნქტის თანახმად, აპელანტი გათავისუფლებულია სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.

სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ქ-----ს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 19 ივლისის გადაწყვეტილება;
3. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაეს სასამართლოში მისი სარეზოლუციო ნაწილის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით დასაბუთებული განჩინების ასლის ჩაბარებიდან 21 დღის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატაში საკასაციო საჩივრის წარდგენის გზით;
4. განჩინების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება განჩინების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია განჩინების გამოცხადების თარიღი,

ვალდებულია, განჩინების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს მე-20 და არა უგვიანეს 30-ე დღისა, გამოცხადდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში და ჩაიბაროს განჩინების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება განჩინების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე:
ქირია

ბელა